

בחלת אבותינו חריש

עלון להפצת מסורת ומנהגי תימן המופץ ע"ז עמותת "אחות אחים"
בನשיאות פוסק עדת תימן מרכז הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

בית הכנסת השامي
"שתייל זותים"

בית הכנסת הבלתי
"עץ חיים"

תשורי ה'תשפ"ג לייצורה
בשל"ד לשטרות

אין לך אדם שאין לו שע"ה

2

הבן יקר לי

3

שמירת הלשון

4

מעשיות צדיקים

7

רפואה באמונה

8

בין תורה לנביא טביה

9

אור ההלכה

10-11

ההיסטוריה תימן טביה

12-13

כולל "פרי צדיק"

14-15

הלכות ראש השנה

[א] כל השנה אומרים בתפילה האל הקדוש. מלך אהוב צדקה ומשפט. חוץ מראש השנה עד יום הכהנים ועד בכלל, שצריכין לומר המלך הקדוש, המלך המשפט, לפי שבימים אלו הקדוש ברוך הוא מראה מלכותו לשופט את העולם. וכן מוסיפים זכרנוומי מקום וכו'. ואם טעה ואמר האל הקדוש, או שהוא מספק אויל אמר האל הקדוש במקום המלך הקדוש, אם נזכר תוק כדי דברור (דהיינו אמרת שלום עליך רב), ועדין לא התחיל ברכה אחרת, אומר המלך הקדוש ואני חוזר בראש, וכן הדין בהמלך המשפט. אבל אם לא נזכר עד לאחר כדי דבר, אויז בהמלך הקדוש צריך לחזור לראש התפילה אשר פסק, מפני שלוש ברכות הראשנות נחשבות כאחת. (ואפילו שליח ציבור בחזרת התפילה צריך לחזור לראש, ואומרים הקדושה שנית אבל בהמלך המשפט נחלקו הפסקים. יש אומרים שאפילו יחד אין חוזר אפילו לאוთה ברוכה, כיון שהזכיר תיבת מלך בברוכה זאת. ויש אומרים שצרכיך לחזור. דהיינו שאם נזכר קודם שעקר גגלי, חוזר לברכת השיבה ואומר משם ואילך על הסדר. ואם עקר גגלי, חוזר לראש התפילה כל השנה אם טעה ואמר המלך הקדוש, המלך המשפט, אין חוזר.

[ב] אם שכח זכרנו, או מי מכון, זכור רחמייך (לפי נוסח הבלדי ובשמאי, וכתוב וכו'), ובספר חיים, ולא נזכר עד שאמר ברוך אתה ה', כיון שאמר את השם גומר את הברכה ומתפלל בסדר הקדוש, ואפילו לא אמר עדיין רק ברוך אתה ה', חותם המלך הקדוש ואומר אתה בחרתנו וכו' ואם ברור לו בר"ה וכיורם שאמר ובין יתקדש וכו', רק מספק אם חותם המלך הקדוש, אין חוזר, שבודאי סיים כהוגן וכן הדין למנהג הבלדי שאומרים ובבחורת יתקדש, גם בכל הימים שבין ר'ה לכפורים ובבחורת ש"צ, מנהגינו שאין הציבור אומרים בקול זכרינוומי מכון וכו' רק הוא לבדו.

[ג] בעלינו לשבח מר'ה ועוד יהכ"פ המנהג שאומרים במקום שלא שם חלקיינו כחלהם, שלא שם חלקיינו כהם. ובמקום ומתרפלים אל אל לא יושיע, ומתרפלים לאו יועיל ומנהג השامي לכפול תיבת לעילא, בכל הקדושים שאומרים מראש השנה עד יום הכהנים וכיוון שבקדיש מנ' הא שמייה רבא וכו' ואילך צרכין להיות שמונה ועשרים תיבות, ובכל השנה אומרים לעילא מן כל ברכתא, עתה אומרים לעילא מכל ברכתא אבל בבלדי כופלים תיבת לעילא כל השנה, ואומרים "מכל" תיבה אחת ויש מהسامי שנוהגים לומר בעש"ת עשה השלום במרומיו בה"א, בסיום התפילה והקדיש.

[ד] בשבת בנטפים ערבית בברכת מעין שבע, אומר גם כן במקום האל הקדוש, המלך הקדוש. ואם טעה השלחחצבור ואמר האל הקדוש, אם עדין לא סיים הברכה חוזר מהמלך הקדוש ואילך. ואם כבר סיים הברכה (ואפילו אם אמר רק ברוך אתה ה') אין חוזר ובבלדי אומרים אז המלך הקדוש גם בכל שבתות השנה, מטעם של ברכה שאין בה החורת שם ומלכות אינה ברכה.

[ה] בלילה ראש השנה עושים טימנים לשנה טוביה, דברים המעורבים את האדם להישיר מעשייו. כיצד. לוקח תמורה בידו ואומר, "ה רצון מלפניך" יי' אלהינו ואלהי אבותינו, שיתמו שונאינו. וمبرך בורא פרי העץ, ואוכל. ולוקח רמנון ואומר יי' רצון וכו' שנרבבה זכויות כרמון, ואוכל. ולוקח תפוח ומטביל אותו בדבש ואומר, יי' רצון וכו' שתתחדר עליינו שנה מתוקה, ואוכל. ולוקח קרא (דהיינו דלעת) ואומר, יי' רצון וכו' שיקרע (רווע) גזר דיןנו, וקרוא לפניו זכויותינו. וمبرך בורא פרי האדמה, ואוכל. ולוקח רובייא יש נוהגים כהמפרשים דהיינו תלtan, והוא הידוע אצלינו בשם חלבה. ויש נוהגים כהמפרשים שהוא פול המצרי, הנקרא לובייא בל"ע, הידוע אצלינו בשם דגירה. וטוב לקחת משניהם) ואומר, יי' רצון וכו' שירבו זכויותינו, ואוכל. ולוקח קרתי (בצלבר) ואומר, יי' רצון וכו' שיכרתו שונאינו, ואוכל. ולוקח סלקא (תרד) ואומר, יי' רצון וכו' שישתלקו אוביינו, ואוכל. ולוקח מראש כבש, או מראש דג ואומר יי' רצון וכו' שנהייה לראש ולא לנוב, וمبرך

תקיעת שופר

[א] בעת תקיעת שופר, צריך האדם להזכיר עצמו לשמעו קול שופר לקיים מצות עשה يوم תרועה יהיה לכם ויחרד וילפת ויבכה על כל עוננותין, כי אותה שעה עת המוסף, היא שעת הדין. וככלך עשה ה' חסד ורחמים עם ישראל לדונם אז בעת ששם עסוקים במצבה, כדי שלא לדקדק עליהם. ובתקיעות דמיושב, שכן לכל אדם להתוודות בלחש שלא ישמעו הדברים לאזני, ובין סימן לסימן דוקא, דהינו בין תש"ת לתש"ת ובין תש"ת לת"ת, כי אז השטן מערובב ודברי היהודי עולמים למטה. ויתוודה תחילה באופן כללי, עברתי על לא העשה ועשה, ואחריך יפרט. וחיבר התוקע להתכוון להוציאו לכל השומעים אותו, והם גסיכון תכוונו לצאתה.

[ב] הברכות והתקיעות צריכים להיות בעמידה. ודוקא התוקע, אבל הקהל ישבים אז, וכך נקראים תקיעות דמיושב. ובמוסף מפני שעומדים, נקראים תקיעות דמעומדים. ונוהגים שהתקע עומד באמצע בית הכנסת עליל' התיבה שקראו שם בספר תורה וכן במוסף עומד עלייל' התיבה (לימין שליח ציבור, וכן לא לשמאלו). ואם אחר תוקע במוסף, יכול לעמוד במקומו, ואין צורך קריק לעמוד על יד התיבה.

יום כיפור

[א] כתוב בחודש השבעי בעשור לחודש תענו את נפשותיכם, וכל מלאכה לא תעשו וגוי. וקיבלו חז"ל שחמשה דברים הם הנחשים עינוי ואסורים ביום הכהנים, ואלו הן: א' אכילה ושתייה, ב' רחיצה, ג' סיכה, ד' נעילת הסנדל, ה' תשמשת המטה. ואסור גם כן בכל המלאכות ובטלטל, כמו שבשת וכאן שצרכין להוסיף מחול על הקדוש, لكن אסורים בכל אלו מבועד יום זמן מועט מועט קודם בין המשמות וכן במצואי יום הכהנים זמן מועט לאחר צאת הכוכבים.

[ב] אסור ליגע באוכליין ובmeshkin, אלא אם כן כשצרכים לחת לדינים קטנים.

[ג] דיני אישור רחיצה ביוחכ"פ, הם כמו בתשעה באב, וגם יום הכהנים איננו אסור רק ברחיצה של תעוגה. וצריך ליזהר מאד שלא ירחץ יותר מהה שמכורחה לו. ואף לתפילה מנחה, נעליה, וערבית, לא ירחץ אצבעותינו.

[ד] החולה אפילו אין בו סכנה, רוחץ כדרכו. כליה בתוך שלשים יום משניאת, רוחצת פניה כדי שלא תתגנה על בעלה.

[ה] אסור לנעל סנדל או מנען, אפילו אם הסandal של עץ אלא שהוא מחופה בעור. אבל אם אינו מחופה בעור, או עשוי מגבג או "גומי", או גומי או קש, או לבדים, מותר ואפילו מי צריך לך בין הגויים, אסור בנעלית הסנדל ובמקומות שימושיים עקרבים או שר דברים נושכים, מותר.

[ו] כל חולה אף על פי שאין בו סכנה, או מי שיש לו מכח ברגלו, וכן היולדת כל שלשים יום, מותרין בנעלית הסנדל, לפי שהחינה קשה להם.

[ז] גם מעבודות ומיניקות, חייבות להתענוגת כל היוםAuf"י שהן מצערות ומיניקה שזולקה חולה ומסוכן ואין רוצה לינק כי אם ממנה, ואם תתענוג היה סכנהولاد, לא תתענוג.

ברית ותורה - מענייני ברית מילה בהשכפת התורה

אם כל לא התהנתן (אולי עוד לא הגעת לגיל), עדיין!! גדולה מילה שנכרתו עליה 30 בריתות, ולכן מקדים בברכת המזון ואומרים ברית ותורה, קודם, קודם ברית וрок אחר כך תורה. תחת את החשיבות האמיתית למילה יקרה זו, זה אנטרכט שלך בדיק כמו של כל אחד אחר. ולסימן, נקודה קטנה ונחמדה, כמה חשוב להבין את המילה הנפלה הזה.

הורים שהתבלטו בכלל אם לעשות ברית לבנים, נזכרו ביום שיש בחזריים שבעצם בשבת הקربוה זהו היום השmini... נשארו שנות ספורות לדאות אם בכלל יש מוהל רלונטי... קיבלה טלפון 4 שנות לפני שבת, והם בכלל עדין מתלבטים. ישבנו יחד, בנחת ובסבלנות, עד דקוטר ספורות לפני שבת, עד שהזוג החליט – אנחנו יהודים והוא מה! בס"ד עצומה, הברית התקיימה למחמת הצורה מהודרת וחלקה, לשבעיות רצון כל הצדדים. ב"ה עוד ילד יהודי נמול הכהנה! תודה לבורא עולם.

המסלול לביטוי ולפיתוח אהבת הורים לילדים

מתוך ספרו של הרב אברהם אוחזון שליט"א

אין להחיזו אלא לכונו לסדר יום ההולם את יכולתו. הצלחה היא אפוא, לא מה שאנו רוצים שילדנו יהיה, אלא פיתוח אישיו ויכולותיו ושמחה בהם.

עצות מעשיות:
פעמים רבות מתלוננים ילדים על שעמום, וזאת במטרה בתשומת לב. כאשר ילד מתלון על שעמום, כדי להציג לו רעיות אפשריים, אך יש לשים את הגבול ולדעתו שלאחר שהצעו לו כמה רעונות, האחריות לעשייה אינה מופתת עליינו. כדי שנטנרט את עצמוני מעורבות בעניין ונאפשר לו להתמודד בכוחות עצמו. לעומת זאת מופיעים היעיסוקים היצירתיים שהילד "משועם" מצא לעצמו בהכוונתנו, ולעתים נגלה שהוא לא חיפש עיסוק אלא תשומת לב – עובדה שמקל הצעותינו הוא בחר – להמשיך להשתעמם.

קריאה
קריאה היא עיסוק מהנה ובעל ערכים נוספים, לכן חשוב לדאוג בספרים חיביים ויכולניים האהובים על הילד. כדי לעקוב אחר תוכן הספרים שהילד קורא ולזרוא מהם מתאים לו מבחינה רוחנית, מבחינת הנושא ובבחינת הרמה. לא רצוי שילד ישקע בצורה יצירונית בספר עלייה, או שיתרגל לקרוא ספרים ברמה הנמוכה מרמותו.

חברה
חוותם של הורים לודא שהילד נמצא בחברה הגונה. כדי לכונו ליצור קשר עם חבר טוב, שמעו הוא יכול לשוחח בביטחון ובפתחות ולפרק באזניו את אשר על ליבו. בכווחו של חבר טוב לקדם את הילד ולסייע לו להתעלות מעלה מכשוליהם ולהתגבר עליהם.

матילות וערזה בבית
התפקידים והנשיה בעול הבית מעסיקים את הילד וממלאים את זמנו בשעה חיובית. כאשר הם נעשים באויראה נעימה ובהתאם לכוכחותו של הילד, הם מחנכים אותו לנשיה בעול, לכבוד הורים, לאחריות, בסדר ולמשמעות ולעוד מינומיות ומידות חשובות.

חסד
חינוךamusחחסד בכל יום, כמו קנייה לשכנה הקשישה ושיחת טלפון עם חבר חולה, יעזור להפעיל את הילד באופן חיובי, ואף ירגיל את הילד לחשב על הזולת, להיות ערני לצרכיו ולהיות בעל ייימתה ופעיל (בעניין זה שמעתי מגדלים, כי בדורנו כדי גם לילדים ולנערות לעסוק מעט בזיכוי הרכבים לפי גילם ולפי העניין, ובבדל שלא ייחספו לדברים לא רצויים העולומים לגורום נזק רוחני).

יצירות, משחקים וכדומה
עיסוק ביצירה במשחק, מלבד שהוא מלא את זמן של הילד, הוא תורם במידה רבה להתחפותו בכל התחומיים. לכן יש לעודד יצירתיות ויכולת משחק, הן בהנחיית האם ובהתפתחותה הן בצורה עצמאית. לסייעם: הקשר הטוב בין ההוראה הילד הוא הבסיס והיסוד לפעלות יצירות וחיבובית. העידוד, הדבון והשמה בשעה המשותפת יוצרם מוטיבציה לעשייה. כך, בזמנים רצון ה', כאשר הבית מנוהל בדרך התורה הקדושה, בהתלהבות ובשמחה של מצווה, נעים החיים מעניינים ותוססים ומועדדים מעורבות פעילה של כל השותפים.

בעזרת הש"ת במדור זה נחכים עוד קצת בכמה פרטים מעניינים על מצווה יקרה ושם ברית המילה, ונשׂתדל לענות על שאלות מהתחום שמעניינות את ההוראים הצעירים (וגם את ההורים שלהם – הסבים והסבתות...). כך שאחרי שקראת את המדור הזה, הידע שלך יהיה אחר לגמרי ומילא גם הבחירה שלך תשתף. כי הרי כלל זה חשוב שהיה בידך, ידע זה כוח!

להלן נתן דוגמא לכמה מהשאלות שנשאלתי במהלך השנים, ובע"ה במדור זה גם נתן להם מענה ראוי. מה הדרך הנכונה לבחור מוהל? מה עדיף ודופא או מוהל? האם חייבים לעשות טקס ברית מילה וסעודה? מה לגבי ברית בבית? מה צריך להזכיר לבירת (פיית' ורוחנית)? למה עושים ברית יצחק? מה מסמלת הברית? متى דוחים ברית מילה? מה הסיכון בברית מילה? מה לא לABI הרדמה? האם עושים ברית מילה בשבת?متى לא עושים ברית מילה בשבת? והפעם נתחל עם השאלה הפשוטה, למה זה צריך לעניין אותן? אני לא צריך באמת לענות לך אם אוטוטו תינוק חמוץ ורועש היה בין זרועותיך.... אבל גם אם זו לא המציאות שלך, ואפילו

הכ/ יער ג'

חינוך לעשייה

שאלת ההוראה:
חלק ניכר משיעור הפנאי של ילדי הוא מבלה בבטלה ובעמוס. כיצד אפשר לכונן את הילד לעיסוקים הולמים ולדרנן אותו לעשייה בעלת תוכן ומשמעות?

השיב המחנך:
סיבות וגורם לשעמוס ולבטלה:
א. היעדר סיפוק והנאה
כאשר אדם אינו נהנה מעמל כפיו, הוא מקבל ריפוי ידים ומנע מעשייה. חוסר ההנאה עשוי לנבוע מכישלונות בעשייה או מעשייה שאינה מתוגרת.

ב. חוסר יכולת
כאשר הדרישות המופנות אל הילד גבוהות ביחס לכוחות שלו, הוא חש שמיילא לא יכול לעמוד בדרישות ולהשביע את רצון הורי ומורי. תחושת הייאוש הזה גורמת לו לחדר לחלווטין מעשייה.

ג. חוסר מוטיבציה
לעתים הילד מסוגל וכיול, אך בשל אופיו חסרה לו המוטיבציה לפועל ולהגיע למצווי יכולותיו. הוא מרגיש שהוא מסוגל יותר, וגם הסביבה מזכירה לו את הדבר, אך למעשה חסר לו היכולת המוני לעשייה. הוא מסוגל לעצמו אופי של "עצל" כדי להפחית מנגנו את ייפויות הסביבה ואת ציפיותו שלו. למעשה הוא סובל מהמצב ומתמלא בתסכול, וזה מביאו לריפוי ידים ולחוסר עשייה, וחוזר חלילה.

ד. חוסר ממשמעת וחוסר סדר
כאשר דברים רבים אינם ברורים – המטלות, הסדרים, הזמן
וכדומה, נוצר קושי בנטילת אחריות. חוסר הארגון משפיע על יכולת העשייה, ממילא לא מגיעים להישגים. מכאן קצהה הדרך לניטשת העשייה ולבטלה.

ה. כוח הרצון
אחד הגורמים המשמעותיים ביותר בעשייה הוא כוח הרצון. בהיעדרו, או כאשר הוא לא קוי, אי אפשר לפעול ולהתמיד בעשייה חיובית.

התאמת העשייה לעוזה
השלב הראשון בקידום ילדים יLOUR ובדיברונים לעשייה הוא חיזוק אמוןנתנו בעבודה שהקדוש ברוך הוא ברא את ילדיו באופן הטוב והמושלם ביותר בעבורו ובבעורינו. כל ילד, גם זה החלש, קיבל את הכלים הדרושים לו כדי למלא את תפקידו שלו בעולם. מילא הוא איינו נחות, אלא מסוגל לעשות את המוטל עליו.

עלינו להעיר את הילד כפי שהוא ולשדר לו כי אנו מודעים ל��וי שלו ומוקירים את המאמץ שהוא משית. כאשר נסיר את הערכתנו מן התוצאות וכוכון אותן למאז, ידע הילד כי הוא אהוב ומקובל בעיניו הורי וכוכון בעיניו בוראו, ומילא יוכל לעליו להשקי כפי יכולתו ולהציג את המורב שהוא מסוגל לו.
כפייה אינה דרבון לעשייה – לעתים אנו סבורים שהילד זוקק להחכדי להתקדם. נראה לנו שאם נזכה אותו לעשות, הוא ילמד לעשות, אך יש להבין כי ההפך הוא הנכון. כפייה מעוררת ריאקציה, ופעמים אף שנאה. לכן, ילד שמתבקש ללמידה יום שלם ולהשקי את כולם בלימוד,

עזרו לדברה להכנס לכוכות

מאת הרוב לוריא צנחני שליט"א

חידת השבת:

קרא מקרה כי קרא, וספרת תיבת שתים עשרה, תסיר ח"ת מן המחנה, והשאר בין שדי יחנה, זהה הוא שמי אשר קרא

שאלת השבת:

בשבת קודש בזמן שבני משפחת רדע שרו שירי שבת קודש בערגה ושמחה, יוסף - הבוחר הגדול של המשפחה - מהא כפים, ואבי המשפחה אמר לו אסור למחוא וגיד וצורך בשינוי - לאחר יד (אחרוי ידו אל תל תוך כף ידו).

מה אתם אומרים, האם זה נון ע"פ ההלכה?
א. אכן זה הדין.

ב. לא. לצורך שמחת שבת מותר אף' בדרך.

ג. אסור אף' בשינוי כוה, ורק לאחר ידו מותר.

ד. לדין אסור בכלל - גזירה שמא יתכן כי.

חידודון:

האם בעולם יש בעל חי הגדל באילן (הינו נוצר ממן)?

תשובות:

האם בעולם יש בעל חי הגדל באילן (הינו נוצר ממן)?
האייר מתרתקע בז'אנר שבסדרת הספרים "ה讲述者" (The Storyteller) של הסופר המצרי סאליבן אל-סלאמי. אל-סלאמי מתאר סיפור אגדה המבוססת על האגדה היהודית שבעל חיים נוצר מטחון קש. בז'אנר ספרי זה נזכר שבעל חיים הגדל צמחים באילן.

מצא את 10 הבדלים

כי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק יעקב והוא יברך

את כל עםנו ישראל, ובפרט כל התורכיהם והפסייהם להפצת תורה וחיזוק מסורת יהדות תימן המפוארת ונומרה העלון שלו יזכה לכל הברכות האמורות בתורת משה סיעיטה דשכיא בבריותה ונזהורה מעליה פריטה בשפע אושר וועשר אריכות ימים ושעים בטוב ובנעימים

א.כ.ג'

רפא לוי

אור מינס

ברק חגי

יחזקאל צחיק

אבשלום גיאת

חגי קומיימי

טל שוהם

חיים אקווע

יהודיה דהאן

מרדיyi אברהם

איתמר עובד

שמואל חלה

אלירון חפץ

יוסף מעודה

רחמים שרפי

סיפור לשבת

מאת הרב רועי אושרי שליט"א

בדיקת פחח פרופ' ואן דינץ את הדלת והתיישב. הוא פתח את תיק הגיימס-בונד שלו ושלף משם אלבום תמונות ישן. "תראו מיסטר חגי והగברת כרמית, אני הולך להראות לכם עכשו כמה תמונות". בתמונה הראשונה הם הבחינו היטב בפנוי של הפרופ' צער לפחות ב- 35 שנה. "נון זה אני בן 22. מהחורי תחנת הרכבת בניו-יורק. חצי שעה לפני הצלום, נכנסתי לבנק המרכזי ופדיתי צ'ק שנותן ליABA של ע"ס 65,000 דולר. כסף זה צרך היה לשמש אותנו לימון הלימודים באורה"ב במשך השנה הבאות, עד לקבלת תואר הדוקטור. את חלקו הימי אמרו להפקיד בבנק באוחיו והשאэр לששלל לקופת האוניברסיטה. שעה לאחר הצלום ירדתי מונית מונית קומה ועטורי זקן קצוץ, על רקע תחנת מטרטה. "סבא אלברט!!!?" צעקנו חגי וכרמית "אכן כן, סבא שלכם אלברט מרציאנו הבחן בתיק הנוטש שכרכבת, ולפניהם שודדי רובע הארים השתלטו עליו, ורק שהוא חוטף כמה חבותות הוא הצמיד אותו לנוגה והעביר אותו לתחנת המשטרה הדרומית בניו-יורק והמתין שם חמיש שעות, עד שהגעתו לשם מיווש וחויר תקווה". התהננתי לפניו ש"ייך כמה אליי זולרים כאות הוקה, אבל הוא סירב לקבל שכר. ואז לפני שנפרדו הוא אמר לי יהון, "אם פעם תהיה דוקטור חשוב וגדול, ויגע אליך יهודי חסר כל شيידק לחסידין, תגמול אליו חסד, והיה זה שכרי". המקרה הזה מתועד אצל רושום כאן, לפני כחודש שרائيyi באימיל את השם חגי מרציאנו, אמרתי אולי מדובר בקרוב משפחה של אלברט ערוכתי בדיקה ולשםחתי לא טעית". הפרופסור שלף מיכסו את כרטיס היזה של כרמית ולחש באוזנו של חגי "קירי, סבא של אלברט מרציאנו זכרונו לברכה, כבר שלילם על הניתוח".

שאברהם אבינו פגש את שם, בנו של נח. הוא שאל אותו "בזכות מה הם יצאו מהתיבה?". ענה לו שם בזכות מצות החסד שעשינו בתיבה כל חייה והחילה האכלנו בזמן שלא וכולם קיבלו את הטיפול הרואי להם. (מדרש שוחר טוב לו).

مكان אנו למדים

מהוי מעלה החסיד שאפלוי נח ובניינו עשו חסיד עם חייו למסע גיוס הכספיים במלוא המרכז. התורים הראשונים בזינות זה הם יצאו מהתיבה היה ד"ר מרגלית. בסופו של יום נאספו 30,000 דולר מר שכך אם עושים חסיד עם לבב. חסרים עוד 50,000 והזמן וочек. ד"ר מרגלית בתושיתו עדכן את בית החולים באוחיו שהסכום כבר נאסר, וביקש שיקבעו עבורי תאריך מיידי לנition. תוך 24 שעות קיבלו תשובה באימיל: יש לנחות ביום ג' בשבוע הבא באורה"ב ולהגיע לאשפוז מיידי בבית".

שחוויות זוהו נצד שבדעות זה עבר את הניתוח אצל רופא הנוטב בייתו לנו גשתדל את כמה שייתמר לעזרך אחד לשני להאריך ימים וונגלי לזכור" מחסיד לא מפסידים.

יש נהוגן מאחרי ראש השנה עד י"כ"פ ועד בככל, וכן החוץ בהוצאה ס"ת שכי עד י"כ"פ ועד בככל, ויש נהוגים בליל החג אחרי ערבית שהרב מברך לכל הקהל בקול רם

שבועיים צפופים של מרירות עצבים עברו על חגי מרציאנו, אבל כשרוני מבאר שבע עד לרוגעים הללו, כדי לשמע מה בדיקות ממצאי הבדיקות. "חגי יקיר" אמר ד"ר מרגלית "על פי בדיקות המعبدת החוזרות נניות מדבר בשורה של התקפות ממאיות בשני איברים פנימיים. ראה חגי אהיה הגון איתך. מכיוון שהוא מדובר לצורך לבצע ניתוח מקצועית וגייש, לא כדאי לעשות זאת בישראל. במרכז הרפואי באוחיו ישנו פרופ' גוי, שהוא מנהה מספר אחד בעולם. התיק הרפואי נשלח באימיל, והתגובה לא אחרת לבואו. "לבסוף מר חגי מרציאנו. ד"ר ואן דינץ עיין במאדים ארוכות, הוא בוחן את הצלומים, ולאחר התיעיצות עם מומחים נוספים קבע כי יש לבצע כריתה של האיברים הנגועים והשתלה של שני איברים מלאכותיים. סיכוי ההצלחה נחותה 50,000-50%. עלות הניתוח: מנתח 30,000 דולר. שרות בית החולים כולל חדר ניתוח, תרופות ושיקום 30,000 דולר, ס"כ 80,000 דולר". משפחחת מרציאנו יצאה למסע גיוס הכספיים במלוא המרכז. התורים הראשונים היה ד"ר מרגלית. בסופו של יום נאספו 30,000 דולר מר שכך אם עושים חסיד עם לבב. חסרים עוד 50,000 והזמן וочек. ד"ר מרגלית בתושיתו עדכן את בית החולים באוחיו שהסכום כבר נאסר, וביקש שיקבעו עבורי תאריך מיידי לנition. תוך 24 שעות קיבלו תשובה באימיל: יש לנחות ביום ג' בשבוע הבא באורה"ב ולהגיע לאשפוז מיידי בבית".

וכסן מנגן? שאל חגי. "יעביר להם 30,000 דולר בשל ראשון" השיב דוקטור מרגלית, והוסיף "ידי חגי, דוקא אתה הצדיק מבין שנינו, נכו? ובכן, מי שדאג ל- 30,000 דולר, הוא יdag לשאר". חגי מרציאנו נתה באוחיו ואושפז מידיית בבית החולים. פרופ' יהון ואן דינץ קידם את פניו במחלה. "אל תדאג אתה בידים טובות". ואז הגיעו אחות חדר הניתוח והכניתה לשם את חגי לנition הגורלי. אחרי שש שעות נפתחה הדלת. כרמית הייתה תשושה מקריאת תחילים ותחינות. פרופ' ואן דינץ יצא לקרהתה ודיווח "הכל בסדר". הוא הועבר להטאושות. עפ"י ניסיוני השיקום יהיה מהיר, מהר בצהרים הוא יחוור להכרה, שעתיים אחר נפגש לשיחת סיכום. חגי היה כבר פוך-עינויים מזה שעתיתם. הוא ואחותו המתוינו בקוצר רוח לבוואר של הפרופסור. בשעה שלוש

בימים טובים – פסח, שבועות, סוכות וגם בחול המועד

במוצאי יום הכהנים

שאין להם מנהג קבוע מקודם, אין ראוי שינהיגו כן.
(שם הע' כ"ד ושוליו המעליל סי' ד' אות ל"ד ד"ה כען).

א. שיעור התקיימות:
הפסוקים שיעירו את אורך התקיימות בטرومיטין. וטרומיט הגדרטו כוח כל שהוא. אורך התקיימה: ארבעה טרומיטין ומהצאה שהם כ-2 שנים, [או תשעה טרומיטין שהם 3-4 שנים].

אורך כל דבר: כשלושה טרומיטין שהם שנייה אחת. אורך ההתרועה: לפחות תשעה טרומיטין שהם 3-4 שנים שתהתרועה כפולה היא מהתקיימה.
(שער ח"ג סי' ק"י סע' י"א וע"ש בהע' ל').

ב. להאריך בתקיימה או בתרוועה:
יכול להאריך בתקיימה או בתרוועה כמה שירצה, אבל לא בשבר. ואין מארכיכים בתקיימה של תשר"ת יותר מבשל-תשר"ת, אלא שיעיר אחד תש"ת, ובשל-תש"ת יותר מבשל-תש"ת, וכו'. מ"מ טוב להאריך בתקיימה דתשר"ת לכל התקיימות כנ"ל. יותר מ-7-8 שנים ונתשת"ת כ-5 שנים ונתשת"ת 3-4 שנים לצאת ידי חובה כולם ובכל אופן יראה להאריך בתרוועה יותר מהתקיימה.
(שם והע' ל' ופסק מהרי"ץ הל' ראש השנה מלואים סי' י"א עמ' שנ'').

א. שינוי קול בתהווועה:
יש אומרים שציריך להקפיד שלא יהיה ממש בתקיימה שום שינוי קול, בעלייה וירידה קלה וכיו"ב, מתחילה ועד סופה. אבל המקובל אצלינו ובכל תפוצות ישראל שאין חש בזה כלל.
(שער ח"ג סי' ק"י בהע' ל' ע"ש).

ב. קול סיום בסוף כל תקיה ותרוועה:
מסורת התקיימה המקובלת בקהילותינו, לעשות בסופה קול סיום על ידי נשיפת אויר בחוזק, ולא להפסיק בפתח פטאום. וכן רבים עושים בסוף כל דבר ושבר. גם התרוועה רובם בכולם מסיים אותה כך, ואין חש בזה כלל, ורק וחומר העושים זאת בקול חתו וחד. לכן, בצייר או אין לשנות מן המקובל, והמעערר משתקין אותן. (בהע' שם ע"ש באורך ווין יצחק סי' רט"ז ת"א ות"ד).

א. תקיעת שופר:
מצות עשה של תורה לשמועו תרועת השופר בראש השנה, שנאמר (במדבר כ"ט, א') יום תרועה יהיה לכם. ותוקעים בשופר של איל, וצריך שיהיה כפוף. ומהניגנו שלא לעבד את השופר אלא הוא כבירתו. ובתיימן היו תוקעים בשופר של דישון ("אנטילופה") שהוא ארוך ומפותל וколо מרעיד את הלב. וכן היו תוקעים בשופרות של יעלים. ולכתחילה יש ליקח שופר של איל אך לא לעיבובא.

(רמב"ם פ"א מהל' שופר ה"א, שע"ה ח"ה ס' ק"ל ד' הע' ב', ופסק מהרי"ץ ראש השנה סע' ס"ב וביבאות משה ס' ק' רמ"ו ומפי מיר ושער יצחק כח אלול התשע"ב).)

ב. מניין התקיימות:

יש כמה מנהגים במניין התקיימות:
(א) יש מהבעלי שנותגים לתקוע מ"א התקיימות.
(ב) יש מהבעלי שנותגים לתקוע ע"א התקיימות.
(ג) מנוגה השامي דרך-כלל לתקוע ק"א התקיימות.
(שער ח"ג סי' ק"י סע' י').

ג. זמן ומקום התקיימות:

(א) הנוהגים לתקוע מ"א קולות, תוקעים שלושים מיושב קודם המוסף, עשר מעומד במוסף, ותרועה גדולה בסוף התפילה.

(ב) הנוהגים לתקוע ע"א קולות, תוקעים שלושים מיושב קודם מוסף, עשר במוסף, ותרועה בעלות השחר, שלושים מיושב קודם מוסף, עשר במוסף, ותרועה גדולה בסוף התפילה.

(ג) התוקעים ק"א קולות, תוקעים שלושים קולות מיושב קודם המוסף, שלושים קולות בלחש של מוסף, שלושים קולות בחזרות המוסף, עשר לאחר מוסף, ותרועה גדולה בסוף התפילה.
(שער ח"ג סי' ק"י הע' כ"ו וכ"ז וע"נ שם ע"ד סדר אחר, יד"ש).

ד. תקיעות קודם התפילה:

יש מקומות שתוקעים שלושים קולות בשחרית, קודם "המהולל" ו"ברוך שאמר" משום "קדמיה לרשייע עד דלא יקדמין", וכיון שאין כוונתם לצאת ידי חובתם בתקיעות אלו, אין מברכים על תקיעות אלו.ומי שלא נהג כך, וכן בתאי כניסה הנקבעים מחדש

רחל אָנָׁו מעיר בית לחם
על קברה של רחל אָנָׁו
בג"ד שעריות ובקשיותם של כל חורש
"המנבת השננית" המתקיימת נס"ד
אחרי בשני
במי הרחחים והטלחות מטהות רחירות
הארון העלמי להפצת תורה יהודית
ולგחלת גשותה נ"ק תקען האעתיקות וגאנענה לדורות
נ"ק שליט"א איילור שם אחר שם בפרטן
ויחפצל מעניאקה לדילא לישעניאך רקומה בעריה
לעלאו על משאלותיכם לתועה
אל תחמי
את הצדקה והצדקה
להפרק עמי קדשו ונעניד חפילה שבבזה
ולהיוועג בכח תערען צדקה וקדשו
השם שלך חייב להיות טש!

בתרומה חד פעמי
בקרן צדקה של כל שמו, ממיין וח'ל
ליין לעזרה ולפעור שוויון ובקשות אישיות בטלפון:
050-4145141
או ביעדות"ן גדרים פלאס ו"קזולין"
ו-אטלנטיס גולדן גייטס טלקומוטין
וחפילה ותפילה בוגרא בעשרות ימי תשובה והREP. כל גבורת החפילה יגוזר שופר וזרעיה נשחרר.

"העדר אהבת רחל לבניים"

יד מהרי"ש

מייצב גומי ערביוקס-414 (סוג של מתחלב, המשמש בתעשיית המזון כחומר מקשה בסוכריות, וב תעשייה הכללית כדק להצמת צבעים במשחות נעלים, תכשירים קוסמטיים ועוד, וכן כמרכיב בדיו סט"ם וכו'); החומר דבק צמיגי ומכל חומצות לקיטית {חומר צבב} אשר בשימוש פנימי מגבירה חומציותם בדם / ואו מתחלב ו 471 (זהו סוג של חומר דבק וסמן אחר, שנמס רק בטמף' של 60 מעלות; פירוט נוסף להלן), חומר טעם וריח [זהה] רמותה לשמה, מרמים את חושינו על מנת להגברת תאותינו ע"י חומרים שלוכיה עלמא אינם בראים; מצאתו בס"ד שכל העניין הנ"ל מרום במשנה {בבא מציעא ד, ד}: "אחד הלווקח [אלו המבוגרים ש��וני הסוכריות לצורך 'מצותת ההשלכה'] ואחד המכור [מי שמכר להם הטופי], יש להן אונאה [יכולים להטעור בתשובה, להבין שרימו אותם איילי ההון השולטים בתעשיית המוסיפה הון רב לחשבונם מה שכחוב" אל תונו וחוי ילדינו ולדרוש את פיצוייהם ממשום מאיל הינו איש אט אחיו"] והילדים, שהם הנפגעים העיקריים מכל הסיפור זה, עוד חשובים ש"מי שהTEL עליו, ידו על העלינה", שם], צבע מאכל-163 (ומאות נ"ל), מוסחת חומציות-נתן ציטרט מגביר חומציותם בדם) ולפעמים גם כמה ויטמינים באחו ציטרט אפסי, שניתן כפי הנראה למצואם גם באוויר של אזורי התעשייה או שנמצאים בסביבת אדם שמתעטש.

נשוב עתה אל מיודענו

מטופלי, אותו הילד האומלל, שהופעל עליו עומס רגשי גדול מצד הוריו ועל כך נוסף עומס גופני גדול לאחר זילת' חבלה הראوية להתקבץ' של סוכריות טופי, הגע לידיך, שמוחו לא היה מסוגל עוד לעמוד בעומס והזדקק לעשות לעצמו "כיבוי מערכות" בכדי להינצל, עד יעbor זעם, מנוק עצבי.

ההורם הגיעו לטיפול עם בנים בזמן שהתקפים הופיעו בתדריות גבוהה ונמשכו במשך יומיים שלושה בכל פעם ולאחר שלא מצאו מענה מתאים בבה"ח בהם ביקרו לאחרונה די הרבה. לטיפול הם הגיעו בהגדלה אחת בשבוע או שבועיים במשך שלושה חדשים ובפרק זמן זה לא היו התקפים כלל. הטיפול נעשה ע"י דיקור והמלצות תזונה. בשלב מסויים ההורים הודיעו שאינם ממשים את הנחיות התזונה, אבל כן לקחו את המושכות לדיים בכל הנוגע לסוכריות וממתקים ואז החליטו להפסיק את הטיפול. ברוך השם, שההעסק הזה לרופאות בנם, כי וופא חינם השם ובעה יזכה בהם ותשמש רופאותו בשלמות בגוף ובנפש לomed's

או מה נלמד מהמאמר הנ"ל? שיש להגברת ערנות, להרים ראש ולהתבונן בעניינים פקובות, בפיקחות, על כל המתרחש בסביבתו ופרט במה שהוא ה欽nis אל ביתנו ואל בטנו. יהה השם בעזונו ונישמר מכל חשיפה לחומר מזיך ונולדת להסתדר ולמצוא תחליפים מתאימים שבמקורה הטוב איןם כ"כ מזיקים ובקרה המעליה יש בהם תועלת בחיים.

- חומר ניקוי: ישים בשוקים חומר ניקוי יידידותיים אקלזוניים (מתוחבים בסביבה) ושפע מזונות מרכיבים טבעיות בלבד, המכילים דגנים מלאים, קטניות ושורר מזון צמחי [כמו שכבר הזכרתי במקומות אחר, לרוב תמצאו על אותו מדף את שני סוגים המוצרים, שכabhängig נראים זהים, אך רק אחד מהם בוחר בחימס]. - מזיקי חוץ ופנים: כמו כן, נזהר מכל חומר מזיך המגירה ופוץ את ריריות גופנו (אלו רקמות עדינות ודבקות המזיכירות במרקם את הריר הסמיך הנפלט מן החילזון ותפקין לסוך ולהגן על פניות כל החללים והצינורות שבגוף ועל הפתחים העליונים והתחתונים) כמו- אלכוהול, עישון, קפאן, חומץ, סמים ועוד' וגם נשמר על עורנו מפני- סבונים, חומרים קוסמטיים וכד' שמומלץ מאוד למעט בהם ואין כמו חפיפה טוביה לא פעלות ההקפה.

שמփש את האמת- עצה זו מצילה חיים!

יוסוף טל הרדי, מרפאת רפואה 052-2220918
המאמר לעילו נשמרת מורי אבי שלמה בן אסתר ע"ה יחד עם בני ישראל השוכנים ע"י כל חוליה עמו ישראל אכ"ר

במאמר הקודם הבחרנו, שכלי חסיפה לחומר מזיך [כמו חומר ניקוי או חליפין מזון מותעש (היינו שמליל חומר ישימור/ טעם וריח/ מיצבים וכד'), וכן לכלי חומר מגהה כמו אלכוהול, עישון, קפאן, חומץ, סמים וכד'] או לתרופות וכן לאויר מזוהם או קרינה וכיר"ב לזמן מסוון גוףני גוףני גוףני. כמו דלקת, פריחה עורית, כאבי מפרקים, שחוחות, כאבי ריאות ועוד. ומכיון ש"נפש הבשר בדם היא", כמו שכותב בתורה וכמו שידיעו לכל מרפא ממנין העוסקים ברפואת החולאים הטבעית, כל השפעה גשנית שתשנה את הריבת הדם תשפיו במידה זו או אחרת על המכב הנפשי- רגלי.

זהו למעשה "כיביש דו טרי" וכלן גם כל מתח רגשי או מזוכה نفسית, אם מתמשכת על פני חודשים ושנים בעוצמה נמוכה יחסית ואםpta מזוכמת ומטוללת מכך, ישפיו על הריבת הדם ועל המכב הגוף בהתאמה. חוסר איזון נשוי תבטא בחרדה, דיכאון, שינויים במצב הרוח, בעיות קשב וריכוז ועוד. בשלב זה נתרצץ בהשגת האיזון ברמה הגוף ו邏輯 מתחך כך יבו בדרכ הטבע גם האיזון הנפשי.

הטעורי התערורי כי בא אורך ב민ה והאדם יתעורר מעצמו וידחה את אותו מזיך במו ידיו ובזמן (זכות כוח הרצון) שיתעורר בקרו לווב' בתשובה והתנקות ולהתחזק בנקול ומעטה והלאה תמיד בריאתו היפות והנפשית, אם ירצה השם מבון. אולם, אם לא ירצה אותו בזמן ואותו גורם פתוגני (מחלתי) ימשיך להצבר בדמות-

וברקומות אחד מאיברו או יותר, אז- בלית ביריה ולטבותי- يتגבר בעוז' הכוח הדוחה' שבגופו (הוא "הכוח המגן" שטיבע השם בקרבו והרמב"ם צ"ל כינה אותו "הכוח הטבעי") וידחה את המזיך הוא בעוצמה אל החוץ. דחיה זו עשויה להיות לא נעימה כלכל ולרהרות כחולי הגורם לא נוחות גדלה בלשון המעטה, אך תפקידה הנעלאה הוא- לנוקות ולצחצח אונטו מן המזיך ההוא.

לסייעים בינויים של העניין נבחר, שאותה תמורה מחלתית לכארה (דלקת וכו' נ"ל), אינה 'מחללה' כלל וכלל, אלא היפך מכך- זו היא 'החלמה'! נמשך הלאה.

מקרה מהמרפאה באחת הפעם הגיעו ילד בן 8, אשר פיתח, בחצי שנה שקדמה לביקורו, מן פרוכס המלווה בכמה סמנים. ההורים אף טרחו לצלם את זה באחד התקפים והוארוא לי הוידאו במרפאה וכן זה נראה- איבוד הכרה, רעד קל בגוף, גלגול העיניים מעלה ועפוף מותן, שבד"כ מלוחה לפניו ואחריו בבחילות והקאות. לאחר התחקיר שעררכי במרפאה, התברר שתופעה זו מתרחשת בתחילת השבוע, בעיקר ביום ראשון ולפעמים ממשיכה עד שלייש. אביו של העלם שוטר שעבד סబב השעון, מפטרל ברכב המשטרתי ימים כלילות לكيים- "ונגחגים בו יומם וליל" מה שתורם הרבה לקשר לקוי ומתח בין אשתו וילדיו. היחסים המתוחים בין הוריו והחדר באהבה ובתשוקה לב אבاهית הייתה החשוד העיקרי למצוקת הילד הגורמת לעומס העצבי, אבל עדין נותרה התעלומה- למה דזוקא בימי ראשון? המשכתי לחקר ואז בס"ד התגלתה הסיבה. בכל שבת הילד הולך לביה"כ, שבו מקיים בהידור רב את המנהג המפורטים ב��ב קהילות קודש רבota בישראל והוא לעשות סוג של "תשליק" על הלידים. המוני סוכריות טופי עד כי אין מספר מושלכות על הילדים הכהולים והמכות היללו, שלא רק מקבלים באהבה את הסימנים הכהולים והמכות היבשות שנוטרים בראשם לאחר מעשה ההשלכה, אלא גם זוללים אותם בכםויות על-אנושיות.

תחשבו לעצמכם לדגע על סטייק אנטריקוט 500 גרם שטוגן ליד בן 8.. נכוון עד כאן זה עדיין יכול להסתדר בנסיבות הולך ולא זר. בחסר (של ידע רפואי) של ימינו גם את זה עניין ראו ולא צר. מכל מקום, תדמיינו לעצמכם עכשווי, שכלי מלחומים כימיים וסוכר. טופי- חי' ק"ג של טופי שרובו ככלו מחומרם כימיים וסוכר. למעשה זהו סוג של סוכר צמיגי, צבע ורעליל, סוכר לבן, שמן צמחי מוקשה (שהופך בגוף ללחיצה שומנית צמיגה הדומה לזרת הנפלטה מן הים. ליחה זיפתית זו נתקה, חוסמת ומפרעה לאיברי הגוף ולמוח), חומר צימצם לימון (מגבירה חומציותם בדם),

במושיקה אין שום הכרח להבין את המילים כדי ליהנות ולאחוב את השיר או כדי שהוא יוגש וישפיע על השומע. יתרה מכך, לא רק שלא צריך להבין את המילים אלא אפילו אם המנגינה מנוגדת למילים, היא זו שקובעת. וכוכיח זאת בדוגמה:

אם נאמר לפעוט שלא מבין שהוא חכם וחמוד אבל נאמר זאת בנימה שלicus וצעקות הוא יבכה. לעומת זאת, אם נאמר לו בניגון של אהבה שהוא מכוער וטיפש הוא יחיך ויזהר מאושר. זאת מפני שהמנגינה של הדברים היא שחודרת לתוך הנשמה באופן ישיר ווקפת את ההבנה והתודעה. ניגון הדברים הוא חיבור ישיר לתוך הנשמה.

באופן טבעי מושיקה גורמת לאנשים לזרז. באופן טבעי לא ניתן להיות אדישים. אם נשמעו לתינוק מושיקת הוא יתחליל לזרז מצד לצד (אנחנו פשוט אילפנו את עצמנו עם השנים של שלוט ברגש הטבעי הזה אחרית הינו רואים בכל מקום מובגרים זרים מצד לצד כמו יצורים מוזרים). המושיקות יוצרת משחו שמרעיד אותו ברגע הפיזי.

פעמים רבות אנשים נהגים להרדים תינוקות לפחות נעימות מושיקת כי כך התינוק נרדם מהר יותר. שמעתי פעם הסבר אחד האחרונים המקובלים (לא זכר מי) שהסביר שכיוון שהיכל הנשמה בשמיים הוא גבוה ושיך למלכים הגבוהים יותר, והתינוק שرك עכשו עוז היה שם, ובעומק התודעה שלו עוד קיימים בו רשמי מஹולם העליון הוא ונודם כי הנשמה כמהה לשוב לעולם העליון ולשםוע את המנגינות שם.

נחוור להושא ולמלאך:

המלאך לא בא בטענות על כך שעם ישראל לא למד תורה. הם בעיצומה של מלחה. העוסק במצוות פטור מן המצווה ואין שום תביעה נגדו. יתרה מכך, שנלחמים אי אפשר לשבת וללמוד דף יומי. נתאר לעצמנו חיל שבאמצע שמרה מעין במסכת בא בא קמא או מתעמק בסימן מהשולחן ערוך - היה במעשה זה אכן פשיטה וזילות בח'י אדם. במלחמה יש להתרכו ולהתמקד במלחמה.

מה שמעורר הקפדה זה לא על אי הלימוד של עם ישראל את אותה "תורה ציווה לנו משה". מה שמעורר הקפדה זה הנition וחוסר החיבור שבא לידי ביתו בפסקוק אחר, במחות אחרת של התורה - בחיבור הנשמתי - "ועתה כתבו לכם את השירה הזאת". דוקא חוסר היכולת להתפנות ללימוד תורה היה אמר לחביר את הגעוגו, הרצון והכמה לחיבור עם התורה, וזה כאמור לא קרה. על זו הקפדה. וכך גם שינוי הפסוקים.

באחד השיעורים בקהילה הבנונו את המדרש שרצה הקב"ה לעשות את חזקיה המלך למשיח. בסופו של דבר זה לא קרה כי בא מידת הדין ואמרה לפני הקב"ה - כיצד יתכן שדוד המלך ששלב כל כך ולא הפסיק לומר שירות ותשבחות לפני הקב"ה לא היה משיח, וחזקיה שנעשו לו כל כך הרבה ניסים ולא אמר אפילו שירה אחת היה משיח?! ובאמת הקב"ה לא ידע מה לענות ועוד היום מחייבים למשיח (כמו מילויו יהודים סבלו ונשחטו וכל זה היה יכול להימנע בכוכב השירה).

אלא שהשינו על מדרש זה קושיה - איזו מין טענה זו לדרש מחזקיה המלך לנוכח כמו דוד המלך? אולי אין לו نفس פוטית וכשרון מזוקאלי כמו שיש לדוד? כל צדיק חייב להיות בעל תוכנות מזוקליות?

וענינו: בשירת הימים נאמר: "או ישיר משה". או - לשון עבר. ישיר - לשון עתיד. כיצד?

מסביר רשי' שאז (בקורעת ים סוף) עלה לביבו של משה לשיר בעtid - ברגע שرك יוכל (שהרי בזמן המנוסה מהמצרים לא יכול עדיין לשיר).

כלומר אנו רואים שהרצון לשיר הוא ממשו פנימי בלבד ועוד הרבה לפני האופן בו הרצון הזה לובש צורה מעשית.

חזקיהו נתבע על כך שום דבר לא עורר את לבו לשיר. והוא אפילו לא הרגיש צורך "להודות ולזומר לשם עליון". אם היה בו רצון אלא שלא היה מצlich כמו דוד אף אחד לא היה טובע אותו על כך.

שנזכה לכובן את לבינו לשירת התורה - שירת חיינו, לחיבור שלם ומלא עם התורה ולהודאה ושירה לקב"ה על כל החסדים שהוא עושה עמו בכל יום ויום.

בעעה טובה זכינו השנה להוסף ולהגדיל את העלון, וכחלק מהתחדשות זו נוסף גם הטור הנוכחי. כבר לפני כשנתים נתקשת ע"י מריאי יאיר שרפי לכטוב מאמר קבוע בעלון, אך לצער הרצון הגודל שלו לא הבשיל לבסוף נושא:

יש לי הזכות להעשיר את העלון בנקודות נוספות נושא:

הקשר בין התורה הקדושה לספר הנקבים:

אופי הטור: יש שנבניה מקבילה מהנבניה לסיפור או מקורה המופיע בפרשת השבוע (באופן דומה להפטורות השבוע, אך בקשר ישיר יותר). יש שנעללה קושי מהאמור בפרשה, ונתבע ע"פ הרחבה ובירור סוגיה בגביה. יש שנעללה קושי מהאמור בגביה ונתרץ ע"פ הרחבה ובירור של עניין בפרשה. לעיתים נדרש בכלל לעניין לשוני ווכochich אותו מסקירה לכלית של פסוקים שונים בתנ"ך.

המטרה העיקרית של המאמר היא להוסיף עוד וידע והבנה בסיפורו הנביא מתוך קשר וזיקה להפרשה. לפעמים מtopic הנטה שראשונים חמוצים ושל דבר שנכתב בכך ספרים יש בו כדי להאיר בכל סוגיה עד סוף כל הדורות ולכך לרלוונטי לחינו בראון ממשי. אשתדל לצין בכל עניין מקור על מנת שהקוראים יוכל לאמת את הדברים ולהרחיב אותם, עם זאת, לצער, היו פעמים שאכתוב רעיון שלמדתי לפני שנים ואני זכר ממי או שם מי נאמר לי העניין.

כיוון שהעלון מודפס פעם בחודש יהיו פעמים שתיתיחס למספר פרשיות ויהיו פעמים שניתייחס לפרשה אחת בלבד והכל ע"פ שיקול מקום.

פרשת וילך - בין תורה לשירה:

בפרשת וילך נאמר "עיטה כתבו לכם את השירה הזאת ולמזה את בני ישראל שימה בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל".

פשט הפסוק מדבר על שיורת האזינו (קדעת רשי' והרמב"ן עיין שם). ואילו הרמב"ם מרחיב את המשוג' "שירה" לכל התורה כולה: "היא שצונו שייהי כל איש ממן כותב ספר תורה לעצמו... אמרו (דברים לא, יט): "כתבו לכם את השירה הזאת". ואין מותר כתובות אותה פרשיות כי רצה באמרו "את השירה" כל התורה שכוללת זאת השירה. ולשון גمرا (סנהדרין כא, ב) אמר הרבה על פי שהניחו לו אבותיהם ספר תורה מזו לכותב ממשו שנאמר "כתבו לכם..."

בספר יהושע מובה המקורה הבא: "ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא עינו וירא והנה איש עמד לנגידו ורברבו שלופה בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו הלא אתה אמש לצרינר".

סיטואציה מעניינת. ערבי כיבוש העיר יריחו, או שם בשדה הקרב, יהושע מנהיג ישראל נתקל באדם זר שולף כנגדו חרב. ההיגון מורה שככל הנראה מודבר בחיליל של האויב שנשלח לפועלות ריגול או התנקשות שתעכב ואולי אפילו תמנע את נפילת העיר ביד בני ישראל. יהושע עמד שם יחידי ושאל ברגע לא ברור "הלא אתה אמש לצרינר". מה חשוב לעצמו יהושע? ומה夷שה אם יודע לו שהמלאך הוא מהצחים ולא מהchnerה ישראל?

אלא שהגמרה אומרת שייהושע ידע שהלא מלך ה' שבא בביטחון נocket עליו ועל הנגתו (ולכן חרב שלופה) ואמר לו שני דברים עשו ישראל שלא כהוגן: ביטול את קרבן התמיד אטמול בעבר, ובטלו מן התורה יהושע שאל על מה משנה הדברים הוא הגיע. התספות מבראים את שאלת יהושע בלשון הפסוק בעקבות הסבר הגمرا הנ"ל - יהושע שואל על מה מה הדברים יש חרון והקפידה של הקב"ה האם על ביטול התורה שנאמר בה "תורה ציווה לנו משה" או על ביטול התמיד שענינו הגנה מפני אויבים וצרים. וזה עמוק שאלתו של יהושע "הלא אתה אמש לצרינר".

המלאך על ביטול תורה שנאמר בה "ועתה כתבו לכם את השירה הזאת". נשאלת השאלה למה המלאך החליף פסוק? שיתיחס לפסוק שאמר יהושע בעניין התורה "תורה ציווה לנו משה".

כדי להבין זאת יש לאobar תחילת את ההבדל בין "התורה שציווה לנו משה" לבין "השירה הזאת":

מה ההבדל בין טקסט לבין "השירה"? מסבירים תספות את תשובה המלאך - הגעתו על ביטול תורה שנאמר בה "ועתה כתבו לכם את השירה הזאת".

ויזר

1) יש מקומות שגם הכהנים אינם מכסים אפילו את פיעתם. זהה המנהג הקדום, שהיה נהוג עד הדור האחרון בבית הכנסת של מהרי"ץ בע"ת צערעא. וכן הנהיג הורה"ג יוסף שטן צ"ל גם בבית הכנסת של ריענין, שהידים וגם הפעים של הכהנים מגולים, דהיינו שעשאים כעליפתם בשאר בתפילה, והתפילין נראין על ראשו, וכמו כן אינם מסירים כרכות התפילין מצבועותיהם.

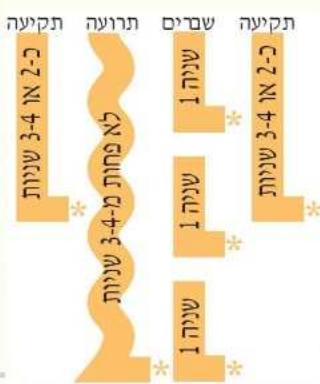
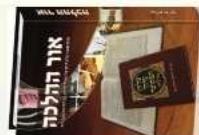
- 2) ביזדיי עומדים בכפיית קופה, וכן המנהג.
- 3) ואין להישען אז על דבר שאמ יטל אותו דבר, יפול.

ערבות בהושענא רבה

מנהג נביים שככל אחד יטול ביום זה ערבה כיויחדת בלבד הערבה שבולג'ב, לחבותו אותה. היזדור מצווה הוא שיוציא בה עלים הרבה ובדים ארוכים, והמנגן לחתת ה' בדים, ויש זוהגן ב' בדן, ואוגדים אותם בפניהם עצמן בעלי לולב או ערבה.

כתר הספה אור הטלכה
אות טר איאן זי טליינא

תקיעה בשופר של דישון

צורת התקיעות

תקיעה	-	C-2
או 3-4	שניות *	*
שברים	-	שניה 1
* שנייה 1	*	* שנייה 1
תרועה	-	לא
פחות מ	4-3	שניות
תקיעה	C-2 או 4-3	שניות

* סיפן זה בא להסביר שעושים בסופה קול סיום על ידי רשות אויר בחזק, ולא להפסיק בפתע פתאום. בשברים - צריך להפסיק בין שבר לשבר. בתרועה - צריך קול אחד רודע ועולה בדקות. הוא ע"י הפסקים ברשימה דהינו בהפסקות קלות של האior היוצא פן הבטן ועד קנה-הגרון (או בנדוז הלשון), אבל לא בעירוף רענעו היד או רענעו הראש. ולהשתדל להריע מיד בהתחלה, ומאריכין בה כפוף מהתקיעה.

2) אתרוג בחשש הרכבה, חציו לשניים – יש שם פיצ' מפש חן רב חן מעט, והוא בנוי בשר הליפון, וצבעו ירוק או צהוב.

1) אתרוג תימני ללא חשש הרכבה – כלו בשר פלא פלחי-פיז בפערם. ואין בין תון הקליפה לגרעין חולתי הבשר הלבן תחת הקליפה, וחדרי הארץ ריקים, ואין עוד מלבדם.

אופן החזקת הלולב והאתרוג

כשמסיהם ש"צ את תפילת שחרית, רוטל הוא וכל אחד מהקהל את ארבעת הפיעים ויהיה הלולב ביציעו והאתרוג בשפאלתו. וגם את האתרוג צריך להחזיק דרך גידילתו, דהיינו לפטה (כי כך הוא תחילה גודלו באילן, ורך אח"כ מתחפן מלחמת כבוז). ומקרב האתרוג להוות פחובר עם הלולב. ומנגג הבלדי שפעו הלולב דמיינו צד העליון שם הקליפה האדומה יהיו לשפאלו כלפי האתרוג, והשדרה מצד ימינו. ואז מבורך הש"צ, וכמנענין ג' פעמים לכל רוח בהולכה והובאה.

סדר הנגנועים

(ש"ה ח"ג סי' קל"ח ס"ד, ז)

יש שנוראים להפקיד כל גוףם לכל רוח שנגנוועין
[ובגענווע שלמעלה ושלמטה, מהוזדים כל גוףם למורה, לבני, ולשאנוי, לצasan, שהיא הרוח האחרון].

ש נוהגים לעמוד על עמודם פניהם למזרח (הצד שמתקפלlein אליו) ומטסים לכל הצדדים.

למנוגה הבלדי

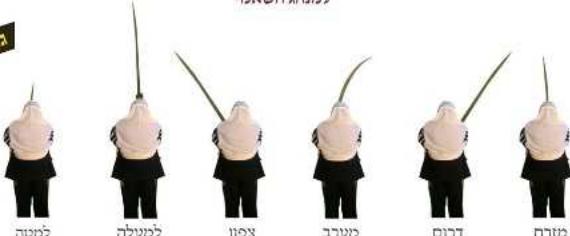
למנוגה השאנוי

למנוגה הבלדי

למנוגה השאנוי

הצילומים מתוך ספר "אור ההלכה"

ניתן להשיג בטלפון 02-6420535 או בבחנות נוסח תימן

היחוד של צאצאי קהילות קודש יהדות תימן, תיקון עוזל היסטורי

מקום שבאו לא"י (ארץ ישראל), שם שבו לכת. אחד עשר יום הלכו במדבר עד בא ארץ אדום וشعיר ולא רצח זאת. והמה רואת הארץ טובה פניה ונופה, בגן ה' הארץ ישראלי אין מחסור דבר (כאשר עד היום נקראת גן עדן שבתימן) גם אגדתו על א"י יסדה שמצוות בה כל הארבעה מינים שלולוב, וחנו שמה ויאחזו בה.

ויליכו עליהם מלך מתוכם ושבו אל ה' בכל לבבם. גם בנו שם המבצר החזק על ההר נקם והוא שם למלכה עצומה והצלicho בעושר ובדולחה".

(מתוך: יעקב ספר, ابن ספר מסע תימן) [פרק כ"ט]
ההיסטוריה של תימן היא עתיקת יומין.
יהודית תימן מיוחסים במקור לעיר לשבט יהודה ולשבט לו. כמו כן ב-1970 למנינם נתגלה וצולמה על ידי דר' ולטר ו' מילר כתובות מימי בית שני על כ"ד מושבות הכהנים, במסגד של הכפר בית אל האצ'ירה (כ-15 ק"מ מזרחית לצנעא) הכתובות חרוטה על צד אחד של עמוד מרובע, כאשר כוורתו של העמוד שוקעה ברצפת המסגד.

ענין זה מאשר את מסורת יהודי תימן על כך שבזמן בית

המקדש הראשון והשני עברו היהודים בתימן ובתוכם

כהנים (מבנה שבט לו).

גם התיר הפרושי, שליח ירושלים, הש"ר הרב יעקב ספר,

שביקר בתימן בامي"ה המאה ה-19, כתב כי ראה בית

קבורות יהודי עתיק יומין בתימן ובו מצבות של יהודים מתחילה

מןין השטרות ..

וכן בעיר טפ'אר שבתימן נמצאה טבעת אבן שעלייה נכתב שם

בעליה, "יצחק בר חנינא", כשליליה מצור ארון

הברית כשמعلוי שני הכרובים.

חוקרם מתארכים ממצא זה בין השנים 330 לפנה"ס - 200

לספריה.

ישנן עוד דוגמאות הממחישות עד כמה קהילות יהודי תימן

הן עתיקות.

הנקנות בשמרות התורה והמצוות, הייתה יהודית ליהודי

תימן.

ניתן לומר בבירור כי העדה היהודית שבת כל היהודים בכל

קהילות היו יהודים שומרין תורה ומצוות, לפני העלייה

לארץ, היא העדה התימנית, וזה "מן המפורשות שאין צרכות

ראיה", ואף על פי כן, נביא כאן ציטוט אחד מדברי

הרבי אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל, הרראי"ה, כפי שכתב על

הulosים בתימן.

הרבי אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל הביע במאמרו לאביו שמה

על עליית יהודי תימן:

"פה במושבה נוסף בה (ברוך ה') דבר לטובה, על ידי הד הקול

של קיבוץ גלויות לאה"ק (לא רצח הקודש) שבא מארץ תימן,

באו רביהם מאחבי"י (מאחינו בו בית ישראל) היושבים שם... והם

אנשים מסויפים במועט מכך, רובם כוללים בני תורה, כמעט

שלא נמצא ביניהם עם הארץ כלל, וכולם חרדים ויראי ה'

מאך... ומה טוב שאלה יملאו את המקומות..."

והתימנים הללו... מתפללים בכל יום ג' פעמים בזיבור בכונה...

ושקדנים בתורה, ביראת שמים תמיימה ואין פרץ ומריבות

בשכנותם... כן ירבה וכן יפרוץ ואיספו אספת נדחי צאן פזרה"

[אגרות הראי"ה סימן ר"ב]

היהודים תימן היא קהילה יהודית עתיקה יומין, שראשיתה ארבעים ושתיים שנים לפני חורבן בית המקדש הראשון (כפי שנבניא בהמשך)

בקום המדינה, לאחר העלייה הגדולה לארץ ישראל, נחשפו העולים מתימן לחולקה שבין הזרמים, הזרים "הספרדי" ו"האשכנזי", מבלי שתיננתם להם הזכות לקבל מעמד של

זרם שלישי, כיאה לקובצתם גדולה אשר לה מסורות

ונוסחים ייחודיים בלבד.

נראה שבעל כורחם הוכרכו העולים מתימן להשתיק לאחד הזרמים(הספרדי) אף על פי שלבני העדה התימנית יש "יהוד מובהק במסורת, בהגייה המדויקדת ובמנהגים העתיקים

שאנו אצל אחיהם בני עדות אשכנז וספרד.

[לפרדוקס זה נחשפו רבים מעולי תימן גם לפני קום המדינה,

וגם לאחר קום המדינה, כאמור בעלייה הגדולה].

• חשוב לדಗש:

צאצאי קהילות קודש יהדות תימן החיים בישראל הם קהילה בפני עצמה, ואינם משתייכים במנהגים, בהגייה ובנוסח התפילה לא לאחיהם הספרדים ולא לאחיהם האשכנזים, וכך יש לראות את קהילת היהודים יוצאי תימן כקהילה שלשית בפני עצמה, השונה במבוא, בהגייה המדוקדקת, בנוסח הקינות לתשעה באב, הנקראות מתוך סידור התכלאל, מכיזים יהודי תימן על מנת השים.

מאז חורבן בית ראשון ולפיior אנשי גלותנו אלו הגולים מה (כך

ולחרבן בית ראשון ולפיior אנשי גלותנו אלו הגולים מה (כך

ולכן שנה). וכאן המוקם להדגש שככל עדות ישראל מונות בתשעה באב

אך ורק מחורבן בית שני, ורק בני העדה התימנית מונים גם מחורבן בית ראשון וגם מחורבן בית שני, ונענין זה יהודי אך ורק לבני העדה התימנית.

זו רק דוגמה אחת מני רבות לכך שכצאצאי קהילות קודש יהודת תימן הם קהילה ייחודית בפני עצמה ובעלת מנהיגים יהודים לה ולה בלבד.

لهלו נביא מעת מידע על ראשית ההתיישבות היהודית בתימן:

על פ' מסורת זקני יהודי תימן ע"ה, עם הישמע נבואות החורבן של הנביא ירמיהו, ארבעים ושתיים שנים לפני חורבן הבית הראשון, כמו 75,000 מaceous בני שבט יהודה ושבט לוי, וגו' מירושלים לארץ תימן.

כל זה בעקבות דברי הנבואה של ירמיהו הנבואה שהתנבעה על החורבן העתיק לבוא.

שכן אמרו: ומה ניפול אנו, נשינו וטפנו בחרב?

כמו יצאו מירושלים עוד לפני חורבן בית המקדש הראשון. ורק מופיע גם בניסוחו של הש"ר ילייד האימפריה הרוסית) בין המאה ה-19, ר' יעקב ספר הלו זצ"ל, שביבר בתימן והעלה על הכתב את רשותיו:

"קבלה בידם שאבותיהם באו לגור בארץ הזאת שתים ואربعים שנה קודם קום חורבן בית ראשון. כשםם נבואות ירמיה

'היווצה מעיר הזאת וחייב' נאפסו ע"ה [= 75] אלף מבני

החיל והగבורים משועדי' והודה אשר נגע יראת ה' בלבבם, וכחנים ולויים עם עבדיהם וככל קניינם ורכושם, ועליהם חמשה ועשרה שרי בית אבות (אשר עוד יקרים בשםותם על פי א"ב) והוא יצאו מירושלים לתור להם ארץ מנוחה. ועברו הירדן

ושמו אל המדבר פניהם.

gil ramei
ALKNAH CABRI
דעתות שדרעבי

פנחס אליה סלימאנו
MA'IR HAGBI
סיוון חלא

שלום מוקיאט
שי בשארדי
מרגלית צנחני

דניאל אהרון
יעקב גמליאל
איתליה ליבי לביא

שלו בן משה
שורון ברזילי
מלכה שופי

- הערכה: על הצמח מיועדים לשימוש חיצוני בלבד.
- הצמח מכיל אלקלואידים שונים וסטרואיד-לקטונן. אכילה מהלקי הצמח עלולה לגרום ליבור, חום, כאבי ראש, היזות, איבוד התמצאות, עוויתות ואף מוות.
- חלק בשימוש חיצוני: עלים וגביעלים (רעילים בשימוש פנימי). *שימוש לבב: את העלים אסור לאכול, הם רעלים.
- רוק את השורש בלבד אפשר להרתו לשימוש פנימי, ובכמויות קטנות.
- חלק בשימוש פנימי: שורש.
- מהשורש ניתן לעשות חילית תה - למצבי חסר וחולשה. (השורש לא רעל, אך שאר חלק הצמח רעלים ומיעדים לשימוש חיצוני בלבד).
- חשוב להבהיר כי אין האמור לעיל מהו זה תחליף לייעוץ רפואי מכל סוג שהוא: יש להתייעץ עם רופא מסוים לפני השימוש. אין כאמור כאן להוות תחליף לרופא מסוים, ואין לנו לךחים אחרות כלשהיא.
- חשוב להזכיר כי המידע המובא כאן אינו המלצה רפואי ואין אנו ממליצים ובכן אין לנו נזלה של תרופה מכל סוג. ההסבר אין תחליף לייעוץ רפואי אישוי או אחר. נשים בהריון, נשים מניקות, ילדים, גברים החולים במחלות כרוניות, הנוטלים תרופות מרשם, מבוגרים וקשישים - חשוב להיוועץ ברופא לפני השימוש.

צמה העובב, זקנינו תימן ידעו להשתמש בו לצורך רפואה. (וכך קיבלנו גם בשם הצדיק המקובל רבינו חיים חביב זצוק"ל זיע"א).

- זהירות, הצמה רעל • לשימוש חיצוני בלבד.
- שמו בפי התימנים: עובב. • שמו בישראל: ויתניה משכרת. צמה זה גדול בצדדים, אשפתות, גינות נטוות... כਮון צרייכים לדעת להזות אותו.
- צמה העובב - עיל מאד נגד זיהומים בפצעים ו/או נפיחות כתוצאה ממכה, גם לפצע שושנה, ויש המשמשים בו גם לריפוי יידולים סרטניים בעור. אופן השימוש: אם משחו קיבל מכח בגפיים ויש לו נפיחות, יכתוש את עלי העובב ישים על הנפיחות ויחבוש היבט.
- כמו כן, לטיפול בפצעים - לטגן את עלי הצמה בשמן-זית, כ-5 דקודות ולהדביק את העלים על הפצעים. מומלץ לחבוש גם בחתובות בד. טיפול זה הוכח כיעיל ומהיר.
- לטיפול בדלקות המתחרשות באחד הפרקם - מרטיחים את העלים, ומשנתקרו מניהים על המקום וחובשים למשך הלילה ומסיעו הרבה - והדברים בדוקים.
- לטיפול בגידולים סרטניים: מטגנים 100 גרעים בכוס שמן-זית, במשך כרבע שעה. אוספים את השמן ושוררים אותו בכליז'וכויתם אותם. שמן זה מוחדרים על גידולי עור, פצעים, שריטות, חבלות וחבורות. הוכח כיעיל בזוהה.
- טוב לטיפול גם בפטריות, אקזומות, זיהומים וירלים, שושנה ברגל, וכן ליבולות חיצונית.
- אפשר גם לחבוש את העלים כמו שהם על המקום ולהבוש. אזורה – מכיוון שהצמח הוא רעל, יש להשתמש בו אך ורק בשימוש חיצוני, כאמור.

מעשיות צדיקים

מעשה שהיה בארץ תימן

לירידת הגשםים ומשטיים הורה למורה מלמד התינוקות של בית רבנן לקרוא יחד עם תלמידיו הרכבים את הפסוקים "פתח ה' לך את אוצרו הטוב את השמיים לחתת מטר...". מיד לאחר ששטיימו התינוקות של בית רבנן לקרוא את הפסוקים התקדרו השמיים עבים והחלו לרדת גשםי ברכה כה עצים עד כי הקהיל הרב שנכח במקום החל לחפש מחסה. מיהרו האנשים לעבר מקום יישובם רטובים אך שמחים וטובים לב על שוקדוש ברוך הוא שמע תפילהם וקיבלו דמעתם והורד גשמי ברכה.

גם העർבים שיבחו את ה' והודו כי תפילת היהודים נשמעה וגם כיבדו יותר את הצדיק הרה"ג המקובל מארי' חיים בן רבינו מוסא חביב זצוק"ל. וכך נעשה קידוש השם ברבים על ידי כבוד הרב וקהילת היהודי 'ברועל' כולאן שבתימן.

* ושמעתה מהזקנים של הדור הקודם - עליהם השלום, עוד סייפור הרודת גשמי בשנות בצורת על ידי הרב הקדוש מארי' חיים חביב זצ"ע, שביקש מקהילות היהודים להתאסף על יד בית העלמין היהודי - מחוץ לבית העלמין, והרב עמד והיה שליח ציור, ואמר קינות, ותחינות, ותוקן כדי תפילה שתאים השמיים נעשו מעוננים, והגשים החל לרדת על כל הצדוק שנוכחה במקומות, והוא שמחים מאוד.

עם הקמת המדינה עלו כל יהודי מחוץ כולאן וקהילת היהודי 'ברועל' יחד עם הרה"ג לארץ ישראל, לבנות ולהבנות בה ולקיים את מצוות יישוב הארץ ולפיקח התישיבן לאורכה ורחבתה.

לעת זקנותו זכה הצדיק רבינו חיים בן ר' מוסא חביב זצ"ל לעלות לארץ הקודש, ולאחר מספר שבועות בודדים השיב נשמהו הטהורה לקונו בתאריך - כ- חשוון - תש"י (1949) למניןיהם). נטמן בעיר פתח תקווה בבית עליון טגולה - חלקה - ד' - שורה -. יהודים רבים עולים להתפלל לקדוש ברוך הוא ליד קבר הצדיק, המקום ידוע - מקומות המסוגל לקבול תפילות. כאמור חז"ל: 'זרולים צדיקים במתנתן יותר מבחייהם'. יהי רצון וזכות הצדיק ימליץ יושר בעדנו לפני הקב"ה.

שמות ברכה
מתוך ספר/חוברת: 'מעגלי הצדיק' ליקט כתוב ערך והמור"ל ישעיהו שליט"א (2006 למנינים – תשרי תשס"ז)
באחת משנות הבצורת שבו בתימן שרד רעב גדול במדינה. האדם והבמא סבלו, ולא נראה היה כי עתיד לרדת גשם. פנו העربים אל היהודים בבקשת שיתפללו לגשמיים, כי תפילותיהם שליהם לא הועילו. היהודים התחלו לערוך תפילות וביקשות לירידת גשמיים וגם ערכו תענית שני וחמשי, על פי הכתוב בדברי חז"ל, ולאחר זה, שלא ענו ולא ירד גשמי, פנו זקנינו העדה וככדיה אל הגאון המוביל הצדיק רבינו חיים חביב זצוק"ל (הידוע גם בשם מארי' חיים בן מוסא חביב זצ"ע) וביקשו ממנו עצה לירידת גשמיים. שמע הרב הצדיק את דבריהם והורה להם להודיע לכל התושבים להגיע אל מחוץ ל'בית החים' (כך נקרא בית העלמין היהודי) למחרת שעשרה מסימות, כשהഗברים והזקנים, המארים מלמד התינוקות וכל תלמידיו בקבוצה אחת. והנשים והבנות בקבוצה אחרת. הרה"ג רבינו חיים חביב זצ"ל ביקש מבנו בכוורו (שםו כשם אביו ר' חיים זצ"ל) שיזכיר את התיבה מבית הכנסת אל סמוך לבית העלמין, ובנו עשה כמצות אביו והביא את התיבה עד למקום. למחרת, ככל התושבים היו במקום, ביקשו הציבור והזקנים מכבוד הרב לקום ולהתפלל בעדרם. כיבד הרב את אחד הזקנים שהיה המבוגר ביותר (כבן מאה שנים) וביקש ממנו לקום ולהיות שליח ציור, וזה גם אמר כמה בקשות וחזר ושב. לאחר מכן כבוד הרב ונשא דברי התעוררות, ועוד אמר בקהל נשבר 'שליחות' שగמרו לבני רב בקבוץ הצדיק. עמד הרב ליד התיבה שהוציאו מבית הכנסת והוסיף לדבר דברי התעוררות, ותוך כדי כך שאל: "האם כולם הביאו כל חפירה? שהרי אם אין מהם מה נחיה? נחפור לנו קברים, שהרי אם אין מהם אין חיים!"
שוב געה ציבור המתפללים בבכי – גברים, זקנים נשים וטף. לאחר מכן אמר הרה"ג רבנו חיים חביב זצ"ל עוד "בקשה"

מאת הרוב משה גלעדי שליט"א
אברך בכלל פריך צדיק

כלל אברכים "פריך צדקה"

כול ייחודי ללימוד תורה על פ"ג מנהגי ק"ק תינן

**למעוניינים בהחזקת
אברך לימודי הכלול
הסכם ישכר זבולון**

**הזכות
כולה של!**

**להצלחת המשפחה
ולהניצחת יקרים**

פרטי חשבון לתורמות:

בנק לאומי (10) סניף 954

מס' חשבון 7152226

להעברה בבי"ט: 054-6812981

היורד לטבול במקווה בשבת ומצא בו לכלוכים צפים על פניו המים האם מותר לסלון לצדים או להסירן?

כתב הש"ע בסימן של"ט ס"ו – "אסור לאדם להשיט במים דבר להוליכו מוצלו או להביאו אצלו, ולכאן קיסמים שעיל פניו המים אסור להפצלין לבאן ולכאן כדי לנוקות המים שהיה יפים" (מודרכי בשם ירושלמי ביצה). וכתב הב"ח דזוקא בנחר (גזירה שמא יעשה חבית של שייטין) אבל בכלי או בבריכה שיש לה שפה לא גזרו, והובא ב מג"א ובמשנ"ב.

ומשמעו שלא נאסר בכלי לא משום בורר ולא משום מוקצה. משום מוקצה יש לומר שבטלין הקיסמים לגבי המים שהרוב (רש"י ותוס' ביצה יד:) או משום דהוי גוף של-רעי (חו"א סימן מ"ז) ועוד שאפשר ע"י טلطול מן הצד. אלא שיש לדzon מצד בורר. ומציין שנחלקו האם סילוק לצדדים חשיב ברירה: בספר שביתת השבת (בורר ס"ק לד') כתוב שאין בחק אישור, וראיה מגמרא שבת קכג: דזומה מא ליסטרן (כך גודלה שמסליקין בה זהומה של-קדירה – רש"י) שרי בטلطול, ובגמ' ב"מ לג. פירושי' שמסליקין בשידור הגרא"ז. אלא שגאון עוזינו מהרי"ץ זעיר באש"ת פעולות צדיק חיל ב' סימן לר"ג כתוב להתריר סילוק לצדדין בסידור הגרא"ז. אלא שגאון עוזינו מהרי"ץ זעיר באש"ת פעולות צדיק חיל ב' סימן מ"ז סק"ד ועוד אחרונים. (אלא שבקבצות השולחן סימן קל"ה כתוב דזוקא שהקיסמין על פניו כל הכללי, והוא אסור הפמן"ג לסלון לצדים אז נמצא שהמשקה שככל נברר).

אלא שיש לדzon האם שיק ברכיה בלח, ומציין בחק ג' שיטות: בשורת מהרי"ץ סימן ר' ג כתוב שאין דרך ברירה בלח להסירו בידו אלא ע"י משמרתו והוא משמר תולדה דברור, ובורר ההינו להסיר ביד ביבש.

מהר"י חאגיז בספרו "ע"ז החזאים" כתוב שלא שיק ברירה אלא מה צריך לפשפש ולבורר, אבל דבר שצף למטה כבר ברור ועומד הוא (והביא ראיות מגמרא שבת ה: וק"ז: ע"ש). הט"ז בסימן תק"ו סק"ג כתוב שלראב"ד אסור ליטול בידו צورو שנפל לתוך הקמח בי"ט שלא כהרשב"א שמתיר (ויש להעיר שלהרשב"א בשבת גם יהיה אסור) וא"כ כשונופלים זובבים לתוך הocus בשבת, אסור להסיר הזובבים לחוד להראב"ד, דהוי ליה כבורר, אלא צוריך שיקח מן המשקה גם כן עמהם. ע"כ אמנים, מהרי"ץ (שם) כתוב שאפשר לומר שהראב"ד אסור משא"כ זובבים שرك צפים וכבר בדורותיהם ועומדים הם. (וכ"כ חלק בספר בית מאיר בסימן שי"ט ובছז"א סימן נ"ג).

ואף שבביאור הלכה סימן שי"ט סט"ז כתוב שמעט כל האחידונים העתיקו דברי הט"ז להלכה, וכבר הוכיח מ"ר המשב"ר (מליאיות לפסקי מהרי"ץ סימן ע"ד) שרבו המתירים שהתרטו כמהריט"ץ. ונפק"מ בין הטעמים בנידון דין: למהריט"ץ מותר להסיר הלכלוכים דזוקא כשהן בדורותיהם, אך דזוקא בידו ולא ע"י מסנתת (שע"י מסנתת יש ברירה בלח משא"כ בידיו).

ולמהר"י חאגיז מותר להסיר הלכלוכים דזוקא כשהן בדורותיהם ועומדים כגון צפים על פניו המים, ולשיטתו אף במסנתת. ולט"ז מותר להסיר הלכלוכים דזוקא עם מעט מהמים. ומהרי"ץ (שם) נקט עיקר הטעם כמהר"י חאגיז וא"כ מותר להסירן המשב"ר (שם) הוכיח מדבריו שחשש אף לטעמו של אמרנן המשב"ר (שם) הוכיח מדבריו שחשש אף לטעמו של מהריט"ץ ואין להסירן אלא בידו ולא במסנתת.

יש להעיר מכאן על דברי הבהיר היטב סימן שי"ט סק"ב והছז"א סימן נ"ג ועוד אחידונים שהבינו סברת מהרי"ץ כתעומו של מהר"י חאגיז וחצת מפני שלא ראו הדברים במרקורים כמו שהובאו בשורת פעולות צדיק מהם ב' סברות שונות, כאמור לעיל.

העליה מן האמור: מקוה (שיש לו שפה) שיש בו לכלוכים מותר להפצלין לצדים ואף להסירן ודזוקא בידו. והרוצה לחוש לשיטת הט"ז יוציאם עם מעט מהמים.

שאלות אקטואליות מהగ"מ רצאבי שליט"א

חתן תוך שבעת ימי המשתה האם יכול להשתתף בלווייה של נפטר הקרוב לו? יכול ללוות קצת, אבל לא נכנס לבית הקברות שלא להשבית שמחתו (עיין גשר החיים פ"ט סימן ז' ס"ז, וש"ע המקוצר ח"ה סימן קצ"ב ס"ו)

שתי בשמייה בשוגג עצי סרק לנוי בחצרו, ואח"כ נודע לו שאסור לשתול בשמייה גם עצי נוי, האם צריך לעקרום?

צרכך לעקרם. עיין רמב"ם הלכות שמיטה פ"א ה"ה והי"ב. ואם רוצה אחר שעקרם להניחם בתוך עציצים במים בלי עפר כלל, מותר. וausef שמשרשים שם. שנאמר "ושבתה הארץ" ומים אין הארץ (ובמקוא"ה)

האם מותר לערबב בשבת קופסת חלב בחוזק כדי שתעללה קצר ולשפוך לכוס לשותות לתענווג, או לא? מותר (עיין בנין משה בדייני לישא ח"ב פ"ג סי"ב, ובפ"ד העירה ו')

עוגת בסקויט בלבד רך בצירוף הקצפת. מה יברך ברכה ראשונה ואחרונה?

בתחילת מזונות, ולבסוף בנ"ר. ויש ליתן לב שהছזית למנಗינו הוא שיעור מועט כ-17 סמ"ק. ואם אכן מההבסקוויט צוית או יותר, מברך לאחרונה על המchia.

ראו נחש צפע ברוחב העיר, האם יכולם להזמין וכך נחשים כשיודיעו שהוא חיל שבת ובפרהסיא בדברים שאינם חייכים להציג מפיקוח נפש.

מותר להזמין, כאשר שומר שבת, או גוי, מפני שהוא חש פיקוח נפש כיוון שמצוים שם בני אדם. והלודכ' ילבד בעונן חילול שבת, והוא עוננו ישא ואין לנו אחירות על זה. ולכתחילה יתקשרו אליו בטלפון בשינוי באחורי היד, ויבקשו ממנו בלשון רכה שלא חילול שבת בשיבו, ובפרט בפרהסיא, ודברים היוצאים מן הלב נכנסים אל הלב.

זכות הלימוד בכולל "פרי צדיק"
 לכל השותפים בתמורות
 ובכללים:

הרוה"ץ יורם מיכאל אברג'ל זצ"ל
 לע"נ הצדיק

ולהבדיל
 להצלחתם עם"
 ובפרט
 הרוה"ג ישראאל אברג'ל
 הרוה"ג חיים יוסף דוד אברג'ל

כל המעוניין יכול לתרום לפדיון כפרות לפני יום הכהנורים הבעל"ט.

لتדרומה באמצעות הטלפון:
 יש לחזиг לטלפון פון <> 073-275-7000 <> 25709 <> ולהתודות להזכיר את קוד הקופה קוד <>

ניתן לשולטים תרומות נס דורך מכשירי "קהילתות"
 מכל אטר ואטר, ורשותים "אהוות אחיכים חריש"
 או מס' 25709 ותודה.

ודרכים אפשריות לתדרומות:

מוסמך: איטמר עובד בטלפון: 053-345-3020
העברה בביט: 054-6812981
העברה בנקאות: המוטב: אהוות אחיכים חריש. בנק לאומי (10)
סיניפ 956, מס' חשבון 7.7152226

ישר כח לכולכים.

מכ่าว ערך חתמה אבטחה.

אהוות אחיכים חריש.

בנסיבות הנanon מון הרב יצחק רצאבי שליט"א

"זותשובה ותפללה וצדקה
 מעבירות את רע הגורה"

לקראת יום הכהנורים הבעל"ט,
 מצווה גדולה לחתת הצדקה לפדיון
 נפש
 בתרומה לעמותת אהוות אחיכים,
 אתם זוכים למצווה מן המובחר

רשמו את שמות יקריםיכם

נתן לצפה ביטויו: כול פרי צדיק

בעיר ישנים השיעורים שנמסרים בכלל בעיון בהלכות שבת, מנהגי תימן,
 מוסר ופרשת שבוע מפי ראש הכלול משה רצאבי שליט"א

להקדשת השיעורים, לעליוי נשמת יקרים | הצלחה | רפואי

ניתן לתאמם מול מנהלי הכלול: הר' יאיר רפואי 052-7166601 / איטמר עובד 053-3453020

דבר הפערכת

ברוך השם זכינו להקים את עמותת אחות אחים בעיר חריש לפניה שלוש שנים מאז ועד היום עבכנו דרך ארוכה והצלחנו ביחד ביחידתכם להשיג מטרות רבות כידוע, עדת קדש תימן שמרה על המסורת באדיותם כבר מימי בית וראשון, הדבר בא לידי ביטוי בהנחות, במנחות, בדקדוק ועוד. לאור זאת חרטה העמותה על דגלה את הצורך לחזק ולבסס את הדור הבא בשמרות המסורת של עדתינו הקדושה. נשיא הקהילה מ"ר עט"ר הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א המכון אותו בכל צעד על מנת להנהי את הקהילה הקדשה כבדיעי.

זכינו ביחד עם ציבור התומכים והתרומות:

- להקים כולל אברכים "פרי צדיק" בראשות מ"ר הגאון הרב משה רצאבי שליט"א. כולל זה לומדים אברכים מצוינים בהתמדעה עצומה, הלימוד איכוטי ומקייף החל מלימוד הגמרא, ראשונים, טור-ב", אחרים, ופסק ההלכות לפי מנהגי ק"ק תימן. בכל שבוע מתקיים מבחני עיון בהלכות שבת ומבחן בקיימות במסורת יהדות תימן. בשלב זה אנו זוכים להחזק ע"ז אברכים כן ירבו ובקרוב בזכותם נצליח לגודל יותר.
- פרויקט "פירות מתוקים" - אברכי הכלול מסייעים ילדי חריש והסבירה במקצועות הקודש בשעותacha"צ. הפצת עלוני "נחלת אבותינו" -بعث בשעה טובה העמומה החללה בהפעלה של עלון חזשי מושך באיכות ובתוכנו ליצוי הרבים ולהפצת מסורת תימן.
- לימודים בכלל ערבית - לימודי דף היום, הלוות שבת בעיון.
- הפעלת ילדים - שיעור תורה בשבת, תהילים, הגרלות ופרשיות לקידום בתורה ויראת שמים ובפרט במסורת תימן.
- הפעלת 2 מנניינ תפילה שאמי ובלדי
- וכעת זכינו בהקצת קריקע בעיר חריש לבניית מבנה קהילתי שיכלול: 2 בתים כניסה בלאדי שאמי, בית מדרש, חדרי לימוד לילדים, אולם הרצאות ועוד!

הכל עושים ועושים לא מקום קבוע המשמש את הקהילה, בהתנדבות ולשם שמיים.

עליכם גודל מילוי קדשו של קהילת קרייזל!

לפניות ובירורים • איתמן עובד: 053-3453020

"בית הנפש נכלך"

התורמים 3 מטר בסיסות המבנה,
זכו בהקדשה לנצח נצחים על קיר בית הכנסת!

מסר בינה 24x325 ש"ח
אמה על אמה 24x125 ש"ח

בית מקדש מעת רוצה להיבנות!
בעיר חריש תובב"א, הקילת' אחות אחים', בונה בנין חדש לה'
2 אולמות תפילה | כולל אברכים | חדרי לימוד
מעואך גוזם פקס, וכקון קי"א לך גוזם פקס!

מי שבירך אבותינו הקדושים
ברחם יצחק ויעקב
הוא יברך
את כל עמו ישראל, ובפרט
כל התורמים והסייעים להפצת תורה וחיזוק מסורת
יהודית תימן הפוארה וגם
קוראי העלון שעלו יzu זכו לכל
הברכות האפרות בתורת
משה סיניota דשכיא
ברירותו איתה ונוראה
פעליה פרנסה בשפע ואושר
ונוער אריכות ימים ושנים
בטוב ובבריאות
א.כ.ג.ר.

טלפון: איתמן עובד 053-3453020 | לתרומה סרקו את הבקרוד <>

"איש את רעהו יעדו, ולאחיו יאמר חזק"